

PROJEKTNAPLÓ

Készült:

BGA-12-HA-03-1004 pályázati számú,
**„A SZOLNOKI TISZAPARTI ÉS A NAGYENYEDI BETHLEN
TESTVÉRKAPCSOLATA” című
HATÁRTALANUL! Együttműködés gimnáziumok között
projektről**

Támogató:
Bethlen Gábor Zrt

Támogatás összege:
729 700 Ft

Támogatott:
Tiszaparti Római Katolikus Általános Iskola és Gimnázium

Bethlen Gábor Kollégium – Nagyenyed

Tiszaparti Római Katolikus Általános Iskola és Gimnázium – Szolnok

Előkészítő szakasz

A Tiszaparti Róm Kat. Ált. Isk. és Gimnázium utazásra jelentkező tanulói részére előkészítő megbeszélések zajlottak 2013. április 12-én, május 10-én és 13-án. Ezeken a csoport tagjai ismerkedtek egymással, felosztottuk az utazáshoz, a termék elkészítéséhez, a bemutató előadáshoz, fényképek készítéséhez kapcsolódó feladatokat, és elkészítettük a fakultatívan vállalt kiállítás anyagát, amit május 10-én el is helyeztünk az iskolában.

Május 16-án előkészítő órát tartott Turi Zoltán és dr. Szegényné Megyes Ibolya a tanulók és szülők részére (4 órában), ahol térképek és prezentációs képek segítségével mutatták be azt a területet, ahová a csoport utazik, a történelmi, földrajzi hátteret, valamint az utazás részletes programját, balesetvédelmi kiegészítő szabályokat és viselkedési szabályokat beszéltek meg. Ezen felül a biztosításhoz, az utazás részleteihez kapcsolódó információkat osztottak meg egymással.

Utazás Nagyenyedre 1. nap

Szerda reggel a Galéria parkolóban gyülekeztünk, az enyhén borús időben. Az eső csepergett, de senkinek nem vette el a kedvét az utazástól. Mindenki mosolygott és beszélgetett és alig várta, hogy bepakoljunk a buszba és célba vegyük úticélunkat, Nagyenyedet.

Az út elején mindenki kicsit csendesebb volt és lassan elszenderedett a korai keléstől. Az Ártándi határon sikeresen és gyorsan túljutva megérkeztünk Nagyváradra. Az eső szakadt, de ez nem állította meg és nem tántorította el minket a látnivalóktól és a sétától sem. A város csodaszép templomokat és épületeket foglal magába, bár kissé veszít a szépségéből, hogy az épületeket egyszerűen letakarják fóliákkal, ahelyett hogy felújítanák. A buszunk a Sebes Körös folyó mellett állt meg és innen elindultunk egy sétáló utcába. Benézhattunk egy nagyon érdekes kávézóba, melynek a hangulatát feldobta az egyedi stílus és légkör. Utunk során láthattuk az Állami Színházat, más néven Szigligeti színházat, egy szoborcsoporthoz, amely megtestesítette többek között Ady Endrét, Juhász Gyulát, akik híres magyar íróink. Megálltunk egy vásárcsarnoknál is, ahol gyönyörű színes üvegből kirakott ablakot csodálhattunk meg, amelyen látható volt egy nagy sas.

A buszra visszaszállva folytattuk utunkat Kolozsvár felé. Közben lelkesen beszélgettünk és nevettünk. Éreztük, hogy egyre jobban kovácsolódik össze a csapat és tudtuk, hogy egy vidám kirándulásnak nézünk elébe. A 2 órás út szinte elrepült és alig vártuk, hogy kiszállhassunk és nyakunkba vegyük a várost. Először a főteret pillanthattuk meg. Lefényképeztük a Mátyás-szobrot és betértünk a Szent-Mihály templomba, amely nagy történelmi események fő színtere volt. Megtekintettük Mátyás király szülőházát, amelyet ma már az egyetem használ, valamint megcsodálhattuk a Bánffy palotát, amely ma múzeumként működik.

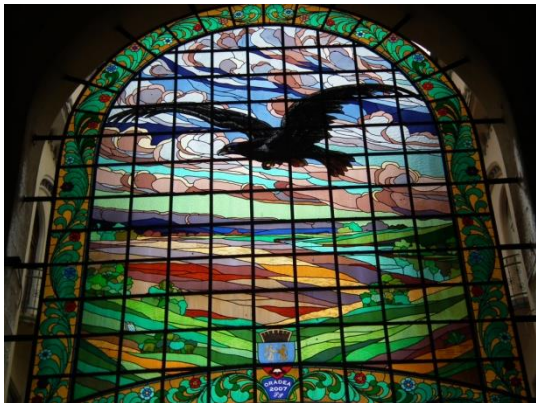
Időnk leteltével a buszra visszaszállva haladtunk fő célunk, Nagyenyed felé. Egyre szebb környezet fogadott minket, ahogy áthaladtunk a Király Hágón és sok érdekes kis települést csodálhattunk meg. Köztük Bánffyhunyadi, mely mindenkit kicsit meglepett a sok hatalmas félig felépített kastélyaival. Áthaladva Csucsán igyekeztünk egy pillantást vetni Ady Endre csucsai kastélyára, mely ma egy román költő birtoka.

Este 19:00-kor érkeztünk meg Nagyenyedre, ahol nagyon szívélyesen és barátságosan fogadtak minket László Enikő tanárnő, valamint László László tanár úr és pár nagyenyedi diák. Elgémberedett tagokkal és éhesen szálltunk ki a buszból. Körbevezettek minket az iskolaudvaron és láthattuk, hogy nagy munkálatok folynak éppen.

A konyhás néni nagyon aranyosak voltak és vártak minket a vacsorával, amit buzgón fogyasztottunk el. A buszra visszaszállva indultunk el elfoglalni a szállásunkat, ami 15 perc távolságra volt az iskolától. A szobáink nagyon takarosak és szépek voltak. Mosolyogva foglaltuk el az ágyunkat és kezdtünk beszélgetni a másnapról, hogy vajon mit fogunk csinálni. Alig vártuk. Megfürödtünk és az utazástól kimerülten feküdtünk le.

Készítette:

Bogdán Boglárka
Braun Beáta
Papp Vivien

Túra a Remetei- sziklaszoroshoz

Csütörtök reggel miután megreggeliztünk Szőcs Ildikó igazgatónő köszöntette a csoportot. Ezt követően a Bethlen Gábor Gimnázium 10. évfolyamos tanulóinak látogattuk meg az óráit. A csoport egyik fele matematika órán vett részt, amit László László tanár úr tartott, a másik pedig biológia órán, amit László Enikő tanárnő tartott. Majd pedig az iskolában található természettudományi múzeumot látogathattuk meg, amely számos érdekes látnivalót tárt fel számunkra, amit László Enikő tanárnő mutatott be. Ezt követően az iskolához tartozó református templomot és a közelében levő ortodox templomot mutatta be az iskola tanára.

Az ebéd elfogyasztása után busszal indultunk el túránk helyszínére, a Remetei-sziklaszoros felé, ahol egy másfélórás intenzív sétát tettünk a természetben. Látnivalóinkat kapcsolhatjuk az iskolában tanultakhoz, melyeket fényképekkel is alátámaszthatunk. Először betekintést nyerhettünk a hagyományőrző kultúrába. Zsuptetős régi építésű házak mellett sétálhattunk el, a patak csobogása és a madarak csicssergése kíséretében. Felfelé haladva több foltos szalamandrárt is láthattuk, ennek mi, 10. évfolyamosok felettébb örültünk, mivel egy héttel a kirándulás előtt megismerkedhettünk vele biológia óráinkon. ☺ Több kőzet típust is találtunk, melyeket Turi Zoltán tanár úr részletesen bemutatott a csoportnak. Egy óra hegymászás után már azt hittük, hogy a túránk véget ért, de tévedtünk, mert akkor jött csak a neheze, melyet még az eső is akadályozott. A hegyre rögzített vasrudak segítették az utunkat a célunk elérésében. ☺ Amikor odaértünk, csodálatos látvány tárult elénk. A patak által kivájt kőkapu volt a túra fénypontja, melyet égis égis hegyek kerített körbe. Néhány csoporttársunk nehezen vette az akadályokat, de mégis teljesítették a távot a hősies fiúk segítségével. Visszaindulva a buszhoz az eső még jobban elkezdett esni, de még ez sem moshatta el az emlékeinket.

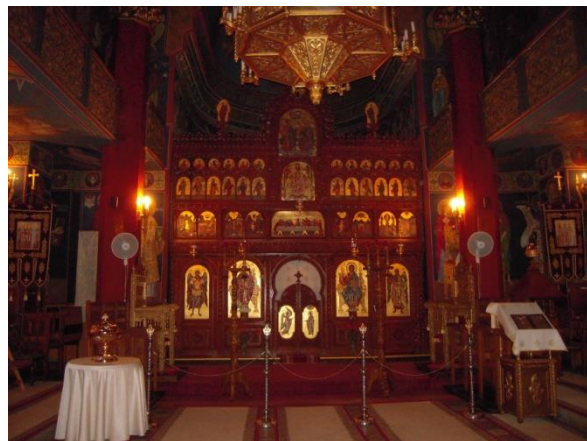
Következő úti célunk a remetei ortodox kolostor volt, ahol gyógyító erejű vizet kóstolhattunk meg. Majd bepillantást nyerhettünk az ottani ortodox templomba, ahol éppen mise zajlott. Miután körbejártuk ezt a szép épületet haza indultunk és finom vacsorával vártak minket a konyhas nénik. ☺

Ezt követően még bemutatkozó programot tartottunk a vendéglátó tanulóknak.

Nagyon élménydús napot tölthettünk el Szegényné Megyes Ibolya tanárnő, Turi Zoltán és László László tanár urak társágában. Aki teheti, látogasson el a következő évben induló kis csapattal vagy akár családjával.

Készítette:

Kovács Ida;
Török Nóra;
Benei Nóra

Tordai hasadék, sóbánya

Pénteken, reggeli után elindultunk a Tordai sóbánya felé, ahol idegenvezető segítségével, betekintést nyerhettünk a kb. 200 évvel ezelőtt működő sóbánya életébe.

A sóbányában átlagosan 10-12 fok van. Megtudtuk azt is, hogy a só felhozásához a lovak segítségét vették igénybe, akik egy kör alakú pályán húzták a csigák és kötelek segítségével a sót a felszínre. 1 év alatt, 1 emeletet haladtak le a munkások. ezen a helyen, 800 ló vesztette életét végkimerülésben és 1 hét után a fényhiány miatt megvakultak. A sóbányát a harang alakja miatt, robbantással nem lehetett kialakítani, ezért emberek végezték a nehéz fizikai munkát, meglehetősen kevés bérért, illetve önkéntesek is dolgoztak ott, akik valószínűleg valamilyen büntetésüket rótták le ezzel. Az emberek, akik a sóbányában dolgoztak 1 évet dolgozhattak, utána 1 évig pihenniük kellett. A bányát, 1932-ben zárták be, azóta nem bányásznak sót. A bánya sótartalma 100 évre elegendő lenne a Föld egész lakosságának, azonban 1985 óta turistalátványosság. A következő terem a visszhangok terme volt, ahol kb. 16-szor hallhatjuk vissza saját kiáltásainkat. 2010-ben felújították. Most a sóbánya csodálatos látványán kívül, széleskörű szórakozási lehetőségek várják az oda látogatókat. (pl. bowling pálya, óriáskerék, biliárd, mini golf pálya) Az óriáskerék kb. 8 perc alatt ért körbe, de addig felejthetetlen élményt nyújtott. A csónakázó tó közepén 1 kis sziget volt, oldalán 1-1 híddal. A kis szigeten 2 kilátó, illetve a csónakkal való túra indulás helyszíne található. A csónakban maximum 3 fő tartózkodhatott. Mi egy 6 fős csoportban, kicsit félve indultunk neki a túrának, mivel miután beleültünk a csónakban nehézkesen indultunk el. Kiderült, hogy az evezőseink a csoportunkból 2 fiú csak elméletben tud evezni. de a végére mindenki belejött az evezési technikába. Nagyon büszkék voltunk és vagyunk a fiúkra, hogy a nehézségek ellenére velünk tartottak és helyt álltak. A csónakból közelebből szemügyre vehettük az óriási só falakat és nagyon sokat nevettünk.

A sóbánya után Torda városában sétáltunk, és megnéztünk 2 templomot, majd a Tordai hasadékhoz mentünk, amelyet már a buszból is megtekinthettünk. A hasadék látványa magáért beszél. A legendák szerint Szent László király, amikor a kunok elől menekült, segítségért imádkozott Istenhez, aki kettéválasztotta a hegyet. Valójában egy patak vájta ketté a hegyet, illetve a barlangüregek felszakadásával alakult ki. A hosszú ördögszántásokkal teli út után, illetve a 3 íngatag híd átkelése és a hegy peremén való 1-1,5 órás túrázás után megérkeztünk egy kis „völgybe”, ahol a patak összeszűkült. Ott gyönyörű tájkép és egy kialakított pihenőhely várt minket. A vissza úton már mindenki bátrabban vette az akadályokat. Bár akkor már az eső is nehezítette a vissza utat.

Az út során sok érdekességet láttunk, pl. barlangokat, illetve a hegy pereme mentén egy mohával fedett részt. A mohán végig folyt egy kis patak, a jéghideg víz jól esett a tarkónknak, mivel a hasadékhoz érve gyönyörű napsütéses időnk volt. A hosszú és kimerítő út után mindenki élményekkel gazdagon és persze fáradtan ért vissza a szállásra. Ezután mindenki hamar elaludt és kipihente magát, várva a következő nap kalandjait és a városnézést Gyulafehérváron.

Készítették:

Gonda Liza,
Kecskés Fanni,
Turóczi Viki

A 4. nap: május 25 (szombat) Gyulafehérvár

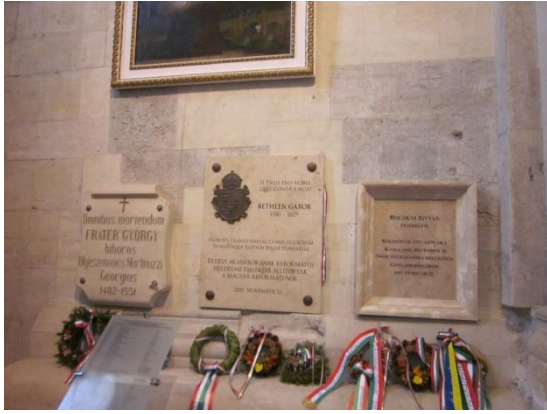
Szombat reggel napsütésre ébredtünk. Nagyon örültünk a napfénynek, mert már napok óta csak esett. Összepakoltunk, megmosdottunk, majd elindultunk reggelizni a szállásról. A reggeli a Bethlen Gábor Református Kollégium étkezdéjében volt. Bőséges reggelit kaptunk, mint minden nap. Ezután indultunk el Gyulafehérvárra. Nem volt hosszú az út oda, maximum fél óra. Miközben utaztunk, Turi Zoltán tanár úr mesélt nekünk a táj jellegzetességeiről, szépségeiről. Az egész utazás nagyon jó hangulatban telt. Amikor éppen idő volt rá, mindenki énekelt és zenét hallgatott. Amint odaértünk és kiszálltunk megpillantottunk egy gyönyörű szép ortodox templomot, amelybe László László tanár úr vezetésével be is tértünk. A templom nagyon különbözött az eddig látottaktól. A templomban nem voltak székek kivéve a beteg és idős emberek számára fenntartottakat. Tehát a misét minden alkalommal állva kellett végighallgatni. Amint később megtudtuk ezek a misék 3 órák is lehetnek, tehát ez igen fárasztó lehetett. Meglehetősen díszes templom volt, ikonokkal díszített. Másik különlegessége, hogy a templomot füstölő illat járta át.

Az ortodox templomot követően egy katolikus templom, nevezetesen a Szent Mihály Székesegyház megtekintése következett. Idegenvezetőnk a helyi Líceum végzős diákja volt, akinek köszönhetően a templom minden szegletének történetét megismerhettük. Kiderült, hány részletben lett mind nagyobb és nagyobb a templom, s hogyan égette fel az ellenség majd a helyiek hogyan építették újjá. Megnézhettük sok híres személy ott lévő sírhelyét, felmehettünk az orgonához, ami egyébként a térség legnagyobbja és meghallgathattuk gyönyörű hangját is. Itt áll a kórus helye is, illetve gyóntatószékeket is láthattunk és szenteket ábrázoló ülő alkalmatosságot is, melynek az ülő része felett az egész teremtéstörténet megtalálható volt kifaragva. Gyönyörű képeket is láttunk, valamint Márton Áron emlékszobáját is volt szerencsénk megtekinteni, a hajdani püspök személyes tárgyaival, rövid tájékoztató jellegű életútjával. (Boldoggá avatása folyamatban van.) A körbevezetés folytatása a kriptá volt melyben rengeteg nevet láttunk, és utunk végeztével elmondtunk egy miatyánkot. A templomok után megnézhettük az őrségváltást, amely nagyon érdekesnek bizonyult, valamint a várban levő nevezetes épületeket, a várfalat, várkaput, ezután fél órányi szabad időben mindenki vásárolhatott, körülnézhetett. Szerencsénkre rengeteg érdekes dolgot csodálhattunk meg és vehettünk, mivel ekkor volt a város napja nevű ünnepség. Fél 1-kor visszaindultunk a buszhoz és 1 órára az étkezdébe is értünk ebédelni. Az ebédet elfogyasztva Nagyenyeden is kaptunk közel másfél órányi szabad időt, melyet mindenki vásárlással, nézelődéssel és beszélgetéssel tölthetett, majd mindenki visszatért a Bethlen Gábor Református Iskolába 3 órára, mivel egy nyugalmazott lelkipásztorral következett beszélgetésünk. Lőrincz Zoltán úr nagy szerencsénkre elhozta egy fotó gyűjteményét, melyről rengeteget megtudhattunk. Templomokat fotózott, melyekről valóban gyönyörű szép képek készültek, és bevallotta, neki a nagyenyedi templom tetszik a legjobban. A fotózási pályafutásáról is beszélt nekünk, aminek mi nagyon örültünk, hisz így ihletet nyertünk további utunk sikeres fényképeinek elkészítéséhez. A beszélgetés körülbelül egy órát tartott, majd mindenki önállóan megtekinthette a teremben megrendezett kiállítást. Ezután hazamentünk a szállásra és mindenki lázas készülődésbe kezdett az esti búcsúparti miatt. Másfél órát kaptunk elkészülni, majd mentünk 6 órára vacsorázni. A vacsora után, mire beértünk a terembe már szólt a zene, gyülekeztek vendéglátóink, és nagyon jó hangulatban telt el az a néhány óra, melyet velük tölthettünk el. A vendéglátó diákok nagyon kedvesek voltak, táncoltak és beszélgettek velünk, mindenki nagyon jól érezte magát. Sajnos azonban szerintünk nagyon hamar vissza kellett mennünk a szállásra, mi még nagyon szívesen maradtunk volna velük és táncoltunk volna. Amikor hazaértünk még volt 11 óráig kimenőnk, ezután mindenki a saját szobájában maradt és készülődött lefekvéshez. Nagyon élveztük a napot és szerintünk felejthetetlen élmény marad.

Készítette:

Bóné Vivien,
Földi Adina,
Vígh Veronika

Torockó és a hazaút

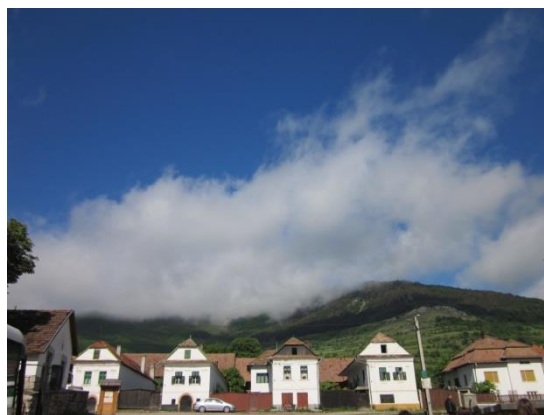
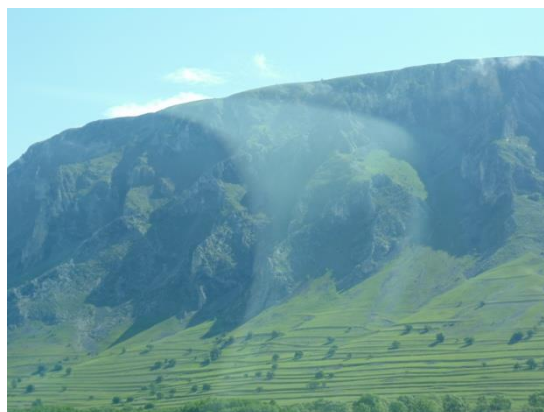
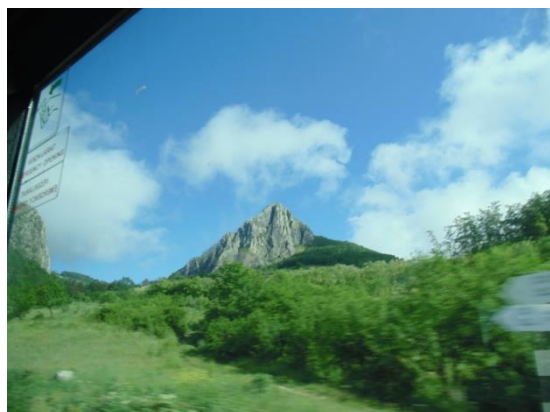
Vasárnap reggel miután véglegesen elhagytuk a panzió szobáit, reggeli után elindultunk Torockó felé. Torockó felé haladva útközben láthattuk Torockószentgyörgyöt, melynek a híres tejüzemet láthattunk ahol tejet, túrót és sajtot készítenek, valamint Brassai Sámuelnek, az utolsó erdélyi polihisztornak a szülőháza emléktábláját láthattuk. Torockószentgyörgyön áthaladva rögtön láthattuk a Székelykőt, amely 1128 m magas, valamint a Torockói-hegységet, ami 1249 m magas.

E két hegy között helyezkedik el Torockó. Torockóban láthattunk egy szép unitárius templomot, egy ortodox templomot, valamint gyönyörű panoráma nyílt a Székelykőre. Itt a házak megőrizték a régi erdélyi házak stílusát. Miután végighaladtunk a falu legkisebb utcáján, ami alig volt 1m széles, láthattuk, hogy a kerteket jól ápolják a lakók. A következő utcába érve láthattuk a település legöregebb házát. A 200 éves lesz, jó állapotban van, igaz egy kicsit már megsüllyedt. Később a faluban láthattuk, hogy Torockóban a lakosok nagyon őrzik a hagyományokat.

Egy kis szabadidő után elindultunk hazafelé, közben áthaladtunk Buru nevű településen mely nagyon kicsike volt. Ezután elmentünk a Boncza- kastély mellett ahol Ady Endre az utolsó éveit töltötte, Csinszkával, majd a Királyhágónál egy kis pihenő után véglegesen elindultunk hazafelé.

Készítette:

Guba Ádám

Beszámoló a szolnoki kirándulás első napjáról

Reggel 9 órakor indultunk Nagyenyedről, egy nagyon kellemes utazás után délután 15 órára megérkeztünk Szolnokra. Ott a fogadó tanárok és diákok vártak ránk, akik nemsokára egy rövid városi sétára hívtak bennünket. Meglátogattuk az iskola szomszédságában levő katolikus templomot, melynek tornyából igen szép kilátás nyílt a városra. A séta során megtekintettük a zsinagógát, a református templomot és a rózsák kertjét is. A sétáló utcát érintve tértünk vissza az iskolába, ahol várt a finom vacsora, majd a szállásra mentünk, ahol szobáink elfoglalása következett.

Ezen a napon minden jól sikerült, vártuk nagyon az elkövetkező programokat.

Bakó Boglárka, XI. oszt.

Beszámoló a szolnoki kirándulás második napjáról

A szolnoki kirándulásunk második napja tartalmas, érdekes és szép programot tartogatott számunkra, amit mindnyájan izgalommal vártunk.

Délelőtt Ibolya néni, lelkes vendégfogadónk bemutatta nekünk a Tiszaparti Római Katolikus Gimnáziumot. Ezt követően Turi Zoltán tanár úr történelem óráján vehettünk részt és új információkat, érdekességeket tudhattunk meg Erdély aranykoráról. A tanóra után bevonultunk a számítástechnika terembe, ahol a szolnoki diákokkal együtt készültünk a bemutatkozó programra.

Délben megebédeltünk, majd Ibolya néni vezetésével elindultunk a Széchenyi Parkerdőbe. Útközben megtekinthettünk egy görög-katolikus templomot és érdekes dolgokat tudtunk meg a görög-katolikus vallásról.

A szabadtéri séta közben Turi Zoltán tanár úr mesélt a parkerdő történetéről és földrajzi sajátosságairól. A parkerdőben található játszótéren kicsit megpihenhettünk a hosszú séta után, de ugyanakkor nagyon jól szórakoztunk.

A délutáni sétánk végén pedig az ottani vadasparkot is meglátogattuk, ahol számos érdekes állat „köszöntött” bennünket.

A napot egy kellemes esti sétával zártuk, ahova a szolnoki diákok is velünk tartottak, beszélgettünk és nagyon jól éreztük magunkat.

Szakács Anita X. oszt. tanuló

Beszámoló a szolnoki kirándulás harmadik napjáról

A szolnoki kirándulásunk harmadik napján busszal utaztunk el Tiszaöldvára, a földrajzi múzeumba. A múzeumban sok érdekes dolgot láttunk, ami újdonság volt számunkra. A múzeum meglátogatása után kézimunkázással folytattuk a napot, ahol érdekes figurákat készítettünk.

A következő program a bemutatkozás volt. A szolnoki diákok erdélyi utazásukat mutatták be és az iskolánk diákjai hobbyjukról, szülőfalujukról, valamint családi vállalkozásaikról készítettek bemutatókat. Mindannyiunk számára érdekesek voltak a bemutatók. Ezután sporttevékenység következett, ahol a fiúk fociztak.

Este a szolnoki diákokkal sétáltunk a városban és üdítőzni is voltunk. Ezen a napon sok érdekes dolgot láttunk és szórakoztató volt az együttlét. Nagyon jól éreztük magunkat együtt.

Szilágyi Emma X. oszt. tanuló

Beszámoló a szolnoki kirándulás negyedik napjáról

Szombaton reggel frissen, és pihenten mentünk át reggelizni az iskola étkezdéjébe, ahol, mint azt már megszokhattuk finom reggelivel és teával vártak minket. Reggeli után, követve a programot, Ibolya néni és pár szolnoki diák kíséretében elindultunk a buszállomás fele, hogy eljussunk a szolnoki Repülőmúzeumhoz. Útközben áthaladtunk a hosszú gyaloghídon és megcsodáltuk a hídról a szép Tiszát. Egy kis buszozás után a Repülőmúzeumhoz értünk, ahol alaposan és érdeklődve jártuk be a nagy területet, megcsodálva az összes repülőgépet. Ezen a délelőtti programon a meleg kissé megviselte a csapatot, ezért a laktató ebéd után a városi strandon hűsölhettünk, és élvezhettük a szép délutáni napsütést. A délután teljes ideje alatt elvöltünk, mint „hal a vízben”, de a szórakozásnak még nem volt vége. A szolnoki vendégfogadó diákok az ünnepi vacsora után bulit szerveztek nekünk, egy úgymond búcsúbulit. Mindannyian nagyon jól éreztük magunkat, de ez igaz minden ott töltött napra.

Takács Szende X. oszt. tanuló

Beszámoló a szolnoki kirándulás ötödik napjáról

Elérkezett az 5. nap, azaz az utolsó nap. Négy programteljes és élményteli nap után, elérkezett sajnos a hazaindulás napja. Reggel kipakoltunk a kollégiumból és a bőröndöket az iskolában helyeztük el. Ezután reggelizni mentünk, ami mellett hidegsomagot is kaptunk az útra. Reggeli után, délig szabadprogramot kaptunk, ami alatt a szolnoki diákokkal együtt sétáltunk, vásároltunk. Délben visszatértünk az iskolába, majd bepakoltuk a bőröndöket a buszba. Elbúcsúztunk vendéglátóinktól, majd elindultunk hazafele. A hazafelé való utazás is nagyon jól telt. Este 9 órakor érkeztünk meg Nagyenyedre.

Vincze Ákos, IX. oszt. tanuló

Záró értékelés, értékelő óra

2013. június 21-én (a tanévzáró ünnepség után) történt meg a projekt záró értékelése, értékelő óra keretében. Egy tanuló (Gonda Elizabet) nem tudott részt venni rajta, mert már nem tartózkodtak a városban.

Az értékelő órán minden tanuló elmondta a véleményét a program megvalósulásáról, megnézte az elkészített albumot, kiállítási képeket, és kitöltött egy elégedettségi kérdőívet (10-es skálán értékelte az eseményeket), valamint írásban is rögzítette a megvalósuláshoz kapcsolódó véleményét.

Megfogalmazták, hogy szeretnének máskor is részt venni hasonló programon, nagyon örülnek a kialakult kapcsolatoknak, amit igyekeznek ápolni a jövőben.

	Átlag
– Április 12-én pénteken megbeszélés a tanulókkal.	8,08
– Május 10-én és 13-án 14.40-kor előkészítő megbeszélések (bemutató program, fényképezés előkészítése, feladatok szétosztása)	8,17
– Május 16-án előkészítő órák:	
o 14.40 Turi Zoltán történelmi, földrajzi vonatkozások	8,50
o 15.25 Szegényné Megyes Ibolya, utazáshoz kapcsolódó szabályok, információk.	8,75
– Május 16-án 16.30 szülői megbeszélés	8,67
– Május 22-én 11.00 indulás – Kolozsvár útba ejtése, fényképek készítése	8,50
– Május 23.	
o délelőtt: iskola megtekintése, tanóra látogatás, iskola temploma	9,00
o délután: Remetei sziklaszoros, Ortodox Kolostor	9,67
o este: bemutató program,	8,90
▪ a szálláson fényképek rendezése 22.00-ig	8,75
– Május 24.	
o délelőtt: Tordai sóbánya	9,92
o délután: Tordai hasadék	9,91
o este: Fényképek rendezése, zenés, táncos beszélgetés 21.30-ig	8,33
– Május 25.	
o délelőtt Gyulafehérvár	9,50
o délután kiállítás összerendezése a vendéglátókkal. Lőrincz Zoltán nyugalmazott lekipásztorral beszélgetés (templomokat fényképezett)	8,42
o Este búcsúest	8,64
– Május 26.	
o délelőtt indulás Torockóra	9,50
o délben indulás Szolnokra	8,55
Nagyenyedi diákok fogadása	7,67
Nagyenyedi diákok programja	8,50
Bemutató előadás az általános iskolás diákoknak	8,67
Nagyenyedi diákok bemutató programja	8,92

Tanulói vélemények (önkéntes)

Nekem tetszett az út, a programok, a helyek ahol megfordultunk, csak néha a megbeszélések, a bemutatkozó programok nem igazán voltak szervezettek. Ha legközelebb mennénk Erdélybe, akkor szerintem többet lehetnének érdekes helyeken, valamint többet lehattunk volna az erdélyi diákokkal is.

Nekem a Tordai sóbánya tetszett a legjobban, a látványossága és az érdekességei miatt. Jó volt új dolgokat látni és kipróbálni. Ami negatív dolog volt számomra, hogy a nagyenyediekkel nem tudtunk kellőképpen megismerkedni.

Nagyon tetszett a kirándulás, bár kevés időt töltöttünk a nagyenyedi diákokkal. Elégedett vagyok a kirándulás szervezettségével.

Jól éreztem magam, csak keveset voltunk a nagyenyedi diákokkal. A programok jók voltak csak néha rossz volt a beosztásuk.

Az utazással kapcsolatban nagyon örültem, hogy jó minőségű busszal mentünk. Az út kicsit hosszú volt, de jó hangulatban telt. Kicsivel kevesebb templomnak jobban örültem volna, de amiket megnéztünk azok gyönyörűek voltak. A programok nagyon jók voltak, élveztem őket bár kevesebb esőnek jobban örültem volna. Keveset voltunk velük, amikor odakint voltunk. Többet kellett volna foglalkozniuk velünk szerintem, mert mi mindig itt voltunk velük. Több múzeumnak és szabad programnak jobban örültem volna, de összességében gyönyörű helyeken voltunk és bármikor szívesen mennék újra.

A kirándulás nagyon jó hangulatban telt és a csapat is nagyon jól összekovácsolódott. A programok jól megszervezettek voltak, bár az idő közbeszólt néha. A fogadó diákok illetve tanárok is nagyon kedvesek és barátságosak voltak. A szállásunk hangulatos és nagyon komfortos volt. A városok illetve a meglátogatott helyek nagyon tetszettek. A fogadásukban nem igazán tudtam részt venni, de a programjuk és a bemutatkozó műsoruk is nagyon tetszett. Szívesen vennék részt több ilyen utazásban.

A kirándulást megelőző előadások hasznosak voltak, fel tudtunk készülni. Míg Erdélyben voltunk sok szép helyen jártunk, és izgalmas kirándulásokon vettünk részt. Személy szerint a nap végére rendesen elfáradtam. Úgy gondolom, hogy kevés olyan szabadidős program volt ahol vásárolhattunk volna. Kicsit sajnáltam, hogy nem lehattunk többet a nagyenyediekkel. Összességében sok és gyönyörű emlékekkel tértem haza.

Jól éreztem magam. A programunk jól meg volt szervezve, ellenben a Nagyenyediek itteni programjával kevésbé vagyok elégedett. Szívesen mennék legközelebb is.

A táj gyönyörű volt, több túra lehetett volna. Örülök, hogy minél több történelmi emléket megnéztünk és magyarázatot is mondott hozzá tanár úr, illetve a nagyenyedi tanárok. A

panziós elszállásolás tetszett, az étkeztetés hagyott maga után némi kívánni valót. A diákokkal kicsit keveset voltunk együtt.

A nagyenyediekkel való programokat hiányoltam, mikor mi voltunk ott, viszont mikor ők jöttek Szolnokra sokkal több időt töltöttünk együtt, ami jó volt. A programok szerintem nagyon jók voltak. Jövőre is szívesen elmennék.

A kirándulás összességében nagyon tetszett. Egy nagyon szép, elbűvölő természeti adottságokkal megáldott tájat volt szerencsénk testközelből megcsodálni. A nagyenyedi vendéglátóink kedvesen, barátságosan fogadtak minket és az együtt töltött napjainkat bearanyozták. Egyetlen számomra nem tetsző dolog az volt, hogy ezen napok száma nem volt túl sok, tehát az enyedi diákokkal nem volt túl sok közös programunk.

Nagyon örültem, hogy megismerhettem a nagyenyedi diákokat, bár jó lett volna, ha több közös programunk van. Nagyszerű érzés volt bejárni ezt a sok várost, látni a városok nevezetességeit. Tetszettek a túrás kirándulások is, kellően elfáradtunk a programok végére. Jobban örültem volna, ha több szabadidőnk van, ha esténként együtt lehattunk volna a nagyenyedi diákokkal. Megtiszteltetve éreztem magam, hogy részt vehettem ezen a kiránduláson.